

sl. 2; ostalo manjše;

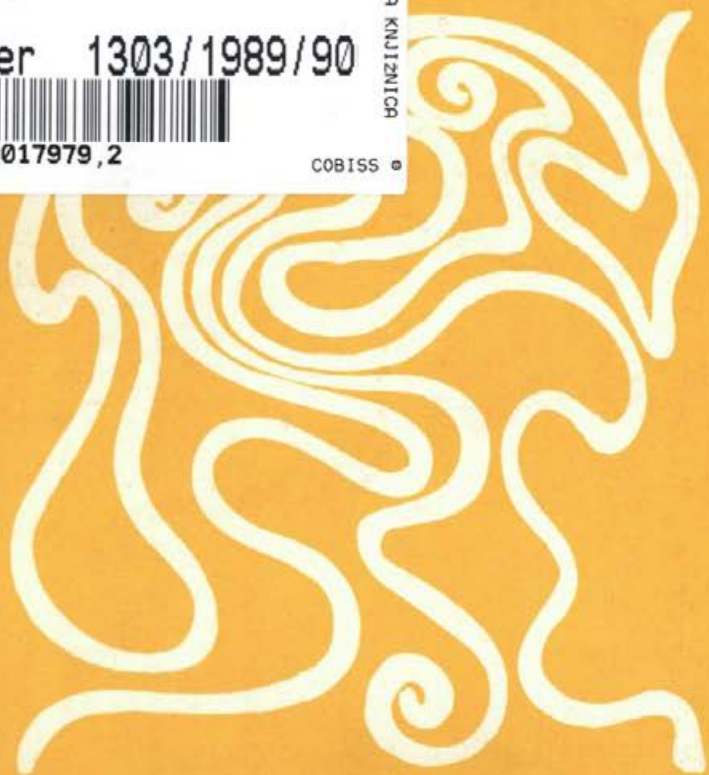
GORISKA KNJIZNICA

Per 1303/1989/90

10017979,2

COBISS

IZVIR

glasilo sgš
»veno pilon«
ajdovščina

P 1303 / 1989/90

D 7 17.979 / 1990

9.9.1999 OB 9⁰⁹

Vam je kdaj kaka babica rekla: "Še in še, ma dvatisoč pa ne?" Ste slišali Nosterdamusove prerokbe, prerokbe matere Shelton in Američanke Dixon o koncu sveta leta 2000 po Kristusovem rojstvu? Verjamete v magijo, astrologijo, parapsihologijo? Ne? Potem ste obsojeni na gotovi propad. Za tiste pa, ki verjamete, nekaj podatkov!

Kaj bo tisto? Ne vem.

Zakaj bo tisto? Ne vem.

Kje bo tisto? Ne vem.

Kako bo tisto? Ne vem.

Kdaj bo tisto? Enkrat leta 2000.

Kaj vam priporočam? Pojdite na Aljasko ali Antarktiko, vzemite kremo za sončenje, milo in lopato. Pijače bo dovolj, saj bodo bakterije alkoholnega vrenja preživele in vince bo teklo v potokih. Hrane bo dovolj, predvsem pečenega mesa, pripravljenega v mikrovalovni pečici. Tudi za kanibale se bo kaj našlo.

Kinopredstave bodo non-stop, ker ne bo drugega dela. Pa še kemik in papir vzemite s seboj, da boste napisali, kako je bilo, dali v steklenico, zaprli, in vrgli v morje.

Aja, pa na svojo Evo ne pozabite, sicer si jo boste iz lastnega rebra delali.

Valentina 3.d

Asociacije ob 8. marcu, 25. marcu (še bolj kličasta varianta Dneva žena) in volitev

S polno odgovornostjo in popolnoma zavestno se odrekam svoji prvotni in edini pravi funkciji. Prva napaka je bila storjena že pred štirimi leti. Že tedaj, pri štirinajstih, bi se lahko namesto grebenja za izobrazbo in kariero (ki mi je zaradi enega x kromosoma preveč tako ali tako nedosegljiva?) intenzivneje ukvarjala z bolj življenjskimi stvarmi in bi sedaj že par let pridno izpolnjevala svoj dolg do slovenskega naroda. Če bi se malo potrudila, bi me že pogledal kakšen ustrezen tip in se oblasti na ljubo (ali celo iz svoje lastne narodne zavednosti) zavzel za čimveč prisrčnih potomcev čiste arijske slovenske rase. Tako bi zdaj lepo gospodinjala možu in otrokom, naša družina pa bi se vsako leto povečala še za enega člana. In Slovenija bi kmalu postala močna dežela s cvetom pogumnih plavolasih fantov z modrimi očmi, ki bi bili pripravljene umreti za domovino in nam ponovno izbojevati ozemlja na severu, kjer so korenine našega naroda.

Ampak kaj hočem. Sem pač ena tistih odpadnic, ki so ji lastne ambicije in uživaško življenje pomembnejše. Temu je najbrž krivo to, da je bila moja mama vseskozi zaposlena in da imam le enega brata - odraščanje v taki družini je povzročilo, da se nisem nikoli povsem socializirala in sem postala vzgojni problem. Ob vsaj petih bratih in sestrah bi bila moja prihodnost vsekakor bolj jasno začrtana že zato, ker po vsej verjetnosti kljub davkom na nestarševstvo ne bi imela možnosti za šolanje, poleg tega pa se ne bi imel nihče časa ukvarjati z mano in mojim intelektualnim razvojem.

Mogoče izgleda vse to kot pretiravanje. Ampak nisem se mogla izogniti temu. Kajti v trenutni situaciji mora vsaka ženska, ki se spoštuje in da nekaj nase, postati totalno zagrebena feministka, da lahko šovinističnim kleronacionalistom vsaj malo prekriža namene. Mimogrede, sploh se ne pritožujem zaradi neenakopravnosti med spoloma. Vsaka ženska ima natanko toliko pravic, kolikor si jih sama vzame. Jaz sem s svojimi pravicami povsem zadovoljna. In jemala jih bom tudi vnaprej, ne glede na to, kdo bo na oblasti.

Tanja 4.d

DOSP '90

PRVIČ ZAME, ZADNJIČ ZA ANDREJO IN
NIKOLI VEČ
ZA MOJCO

- Ne vem, kaj DOSP dobesedno pomeni. Vsekakor srečanje srednjih šol (t.j. učiteljev in učencev) iz Nove Gorice, Idrije, Sežane, Kopra, Tolmina, Trsta, Gorice in Ajdovščine, od koder so članice DOSP-a. Nikakor DOSP ni evropska integracija, saj bi se potem zraven grebli še Ljubljančani.
- Mogoče pa so to špageti z grahom in cunjasto meso, po katerem se je proslavilo letošnje srečanje v Gorici, vendar v to globoko dvomin.
- Košarkaši, odbojkarice, plavalec, risarka in mi, slovničarji (da ne štejemo vodičev), smo morali najprej počakati, da so nas pozdravili ravnatelji, župan in druga goriška skuta, nato pa se je vsulo (dež, ne paradizniki po govornikih). Odpadlo je risanje na cesto in šport na prostem in raztresli smo se po vsej Gorici (le mi smo ostali na isti šoli). Tovarišica in Tjaša sta šli predstavljat naš Izvir, Andreja, Mojca in jaz pa k ocenjevanju literarnih izdelkov. Italijanov je bilo manj (le en je razumel slovensko-plus učitelj, ki je razglaševal nagrade). Menda so mislili, da nas lahko kupijo s kosilom, zato so v nedogled razkladali po italijansko. Nagrade so pobasali trije tipi, ki so pisali o zgodovini znanosti (s podarkom o italijanskih znanstvenikih), politiki združene Evrope (predvsem vlogi Italije v njej) in otroštvu Oscarja Wildea (med njegovimi predniki je avtor hotel iskati Italijana). To nacionalistično nakladanje ni prav nič smrdelo po literarnem.
- Ena tovarišica se je trudila prevajati, dokler niso bili na vrsti naši prispevki. Prvi je napisal pravljico o Krivuljčici (bravo, dobro!), ena frajla iz Tolmina je težila o ljubezni, še ena z nežno žensko poezijo, en pa se je v spisu vprašal, kdo sem, kje sem in v takem post nezavestnem stilu naprej. Mi nismo dobili nič, vendar nam je gospa zatrdila, da smo bili kandidati za 4. mesto. Andreja je v pesem napisala ful vulgaren izraz (en ubogi jebemtiš), jaz pa sem napisal nekaj čez fašiste, zato res nismo imeli šans, saj so ocenjevalci nagradili le zguljene prispevke (razen 1. nagrade), ki jih otroci pišejo najkasneje v 2. letniku srednje šole.
- Človek, ki je dokončno odločal o razdelitvi nagrad (menda je prebral naše prispevke), ni povedal niti besedice slovensko in je potreboval prevajalko.
- Italijanski profesor, ki je delil nagrade, je bil iz prejšnjega stoletja (visok, siv, plešast z očalci) le nogavice je imel rdeče, da sem že skoraj mislil, da je naš; pa je čisto navaden kapitalist.
- Bili smo razočarani, narava pa je sočustvovala z nami (lilo je) in ker smo hoteli imeti nekaj od dneva, smo po kosilu napadli trgovine, nato pa jo odpujsali domov.

Bogdan 1.d

SREDNJA
GLASBENA
GRADBENA
in
SGNS

BALETNA
NARAVOSLOVNA ŠOLA

Na prvi pogled je razlika le v eni črki. V resnici pa je seveda razlika veliko večja. Šoli namreč sploh nista primerljivi zaradi povsem drugačnega načina dela. Zame sta neločljiva celota. SGNS je šola, SGBŠ je način življenja. In ni mi žal. Čeprav povprečno enkrat na konferenco sklenem, da bom pustila vse skupaj, naj se gre solit, saj tega ne bom nikoli v življenju potrebovala, ... zakaj se grebem, ... zakaj sploh živim, ... zakaj ne bi zdajle ležala na Azurni obali in gledala v zrak ali igrala klavir 24 ur na dan, medtem ko bi me trije črnci pahljali in mi nosili ledeno limonado, ... tako nekako v tem smislu, dokler se mi misli spet ne vrnejo k vzroku teh razglabljanj - kot je pač lepo in prav.

Sicer pa se imam prav krasno. V Ljubljani bi se ob samo treh splošnih predmetih (slovenščina, angleščina, STM) gotovo dolgočasila. Po drugi strani pa mislim, da bi se mi zmešalo, če ne bi bila vsaj dva, tri dni v tednu v Ljubljani, da ne govorim o tem, kaj bi počela, če ne bi cele dneve igrala klavirja. Srednja glasbena je pač, kot sem rekla, način življenja. To ni šola, ki po pouku zapre svoja vrata - tu se od jutra do večera nekaj dogaja. Šola tudi ob sobotah ni prazna. Potem pa še "postranski life", ki pravzparav ni postranski: koncerti, tekmovanja, ... z vsem zakulisjem. In Roža in Zlata ladjica - dva lokalčka v bližini. In soba 37, kjer spada v inventar en stol, dve WC školjki, umivalnik, pepelnik in omara, kjer se pušča pisemca sošolcem in, ... in avtobus, kjer se spet začneš pripravljati na naslednji dan. Zanimivo je imeti dva razreda, dve šoli, dve diplomi (... hm, upajmo), dve čisto kontrastni življenji. Za naslednje leto pa sem izbrala le eno od njiju. Odločitev je (bila) težka. Toda na tej stopnji bi bilo vztrajanje pri obojem polovičarstvo, ki žal nima nikakršnega smisla. Do takrat pa bom preživela še kakšno razburljivo noč v družbi s Kvaternikom in Komhauserjevo v dobro splošne razgledanosti in izobrazbe. Ljudje božji, še 48 šolskih dni. Komaj čakam (?)

Na Azurni obali bi po nekaj dnevih umrla od dolgočasje.

Tanja

KJE JE DUŠA TEGA MESTIA?

O ADOVSKI KULURN SCENI

Avtorica je posnela nekaj intervjujev z ljudmi, za katere meni, da *sceno* sooblikujejo. Pri izbiri sogovornikov se je opirala samo na lastno poznavanje razmer; v pričujočem prispevku *niti* zdaleč niso obravnavani vsi ustvarjalci in kulturniki, ki tod delujejo.

Hkrati pa se intervjuvancem zahvaljuje za pomoč pri iskanju

(in alphabetical oder:)

Centrifugi, Francu Černigoju, Dekletu in Mitkotu .

CENTRIFUGA

UVOD :

☐ Laboratorij CENTRIFUGA je neformalna delovna skupina, ki jo sestavljajo Pesnica, Plesalka in Pilot. Nastala je pozno jeseni 1989. Razlogi za njeno rojstvo so čisto kulturno-sociološke narave - mesti, v katerih živimo (Nova Gorica, Ajdovščina), sta omrtvičeni in samozadovoljni.

Centrifuga nima nobene stilske opredelitve. Naslanja se na svoje subjekte (delavce laboratorija) in na njihov pogled na okolje.

Pesnica je ljubiteljica Bacha, Plesalka posluša Led Zeppelin, Pilot je retrogradist; vse tri povezuje ljubezen do gibanja.

"Spoznali smo, da je bogastvo fantazije "rezervat", ki je nastal med bolečim prehodom od načela ugodja k načelu realnosti, in da skuša priskrbeti nadomestek za zadovoljitev nagonov, ki se jim je moral človek v resničnem življenju odreči. Umetnik se je, tako kot nevrotik, povlekel iz nezadovoljive resničnosti v ta svet fantazije, drugače kot nevrotik pa zna najti pot nazaj in v resničnosti spet trdno stopiti na noge. Njegove stvaritve, njegova umetniška dela so bile fantazijske zadovoljitve nezavednih želja, tako kot sanje ... Toda v nasprotju z asocialnimi, narcističnimi sanjskimi produkcijami so preračunane na udeležbo drugih ljudi."

Singismund F., psihoanalitik

Odprite muzeje!
 Odprite muzeje!
 Po Evropi že strašijo
 mrličiči - ideje.
 Odprite muzeje
 za nacionalizem,
 za mrtve ideje.
 Odprite grobnice!
 R. I. P. !

☐ Pesem je napisal velik prijatelj Centrifuge, Srečko Kosovel, uvod pa Pilot.

marec 1990

provociraš malo? ← PILOT
 ma kak^oprovociram? ← A.

koga provociraš, ko veš

ker je neformalna skupina, nima cilja, ima samo namen - pokazati nekaj ljudem.

kaj naj bi to bilo?

rotacijski večer laboratorija centrifuge, ki pa je na žalost propadel, to pa predvsem po zaslugi njenega vodje, ki ni imel ne časa ne d'narja, pa tudi po zaslugi gospoda [REDACTED], ki kot vodja [REDACTED] ni bil pripravljen narediti ničesar, da bi nam to omogočil. vse je bilo dogovorjeno z upravitelji doma kulture, ampak ta je slabo tehnično opremljen; zato pa pripravljamo večer na prostem, to je proslava prihoda pomladi

kmalu, kmalu

če zdaj ne bo uspelo, bo pa maja, ja no

se ti ne zdi nevarno, da centrifuga preide v eklekticizem ali kaj podobnega?

vsa nova umetnost je v bistvu eklektična. nič novega ne more biti izmišljenega. lahko je samo tehnično bolj izpopolnjeno oziroma navdahnjeno s trenutkom časa.

ma kako moreš?

zato, ker je res. niti recimo eksperimentalna gledališča - oni lahko eksperimentirajo - vse dokler ne naredijo prve predstave. čim je prva predstava odigrana, ni več eksperimenta, je že gledališka igra z vsemi svojimi mehanizmi. ne rečem, da je v romeo in julija za vekomaj vse povedano o ljubezni, a

kaj pa recimo beckett, brecht ...

poskušata biti nekonvencionalna, drugačna, v bistvu sta samo 180 stopinj od shakespearea.

kje je centrifugin elektromotor?

v nas samih. saj v bistvu jo poganjam jaz. da sta plesalka in pesnica zraven, je očitno, da se jima dopade biti del nečesa. jaz recimo ne maram ravno preveč poslušati bacha, pesnica nad mojo glasbeno zbirko ni ravno navdušena in tudi plesalka ... čeprav se z glasbo, ki jo poslušamo, ne identificiramo, kot to počne večina mladih.

kaj te najbolj muči?

dejstvo je, da je ajdovščina blazno dol zadnja luknja v vipavski dolini in z našimi akcijami poskušamo povzročiti vsaj majhno razburjenje med davno zaspalimi prebivalci, saj razen slavne bitke v rimskih časih in ustanovitve prve slovenske vlade ni bilo nič razburljivega.

kje je njena duša?

nima je, ker jo je burja odpihnila. edino, po čemer ločiš ajdovca od drugih državljanov slovenije je v tem, da ima eno napako - hodi postrani, ker je deformiran zaradi burje.

zakaj centrifuga ne izda imen svojih članov?

ne zato, ker bi se bali šikaniranja, ampak zato, ker jaz verjamem v ustvarjalni stroj, to je stroj ljudi brez imen, ampak z velikimi idejami, ki nekaj naredijo.

ampak s tem zanikaš ne samo umetnika, ampak tudi umetnost kot tako, vse poti individualizma

ne verjamem v umetnost, niti z larpurlartističnega vidika niti z dadaističnega; niti mašinskega ala laibachi. mi trije imamo svoja imena v centrifugi in svoje poglede. na tem rotacijskem večeru bi pesnica brala svoje pesmi in se obnašala tako, kot bi sama hotela, tudi plesalka ima prosto izbiro programa. jaz bi bral neke svoje stvari, predvsem bi se rad zajebaval. tukaj res manjka - ne humorja - ampak duhovitosti. bistvena razlika med humorjem je ta, da je humor plastično žgečkljanje ljudi, duhovitost pa je spontana in življenjska.

Centrifugino delovanje je časovno omejeno. Plesalko, Pilota in Pesnico čakajo jeseni naloge, ki imajo z umetnostjo bolj malo opraviti. Če že nič drugega, bo ostal vsaj dober občutek, da nekemu ni (bilo) vseeno.

Pilot je kasneje pripisal:

Centrifugino delovanje ne bo umrlo. V določenem trenutku bo del njenih laborantov prerezal varnostne vezi in centrifugalna sila jih bo lansirala na nove naloge. Centrifuga pa se bo še naprej vrtela in povzročala ugodje, smeh in obsojanje.

(DURCH DIE ARBEIT ZU DEN STERNEN.)

Evropa umira

Evropa umira
Društvo narodov in apoteka,
oboje je laž
Operacije. Revolucije!
Na sivi cesti stojim.
Rjavo listje pada z vej
in jaz se samo enega bojim.
Kadar to drevje bo golo, črno stalo
in siva polja
in inahne hišice
in bom kričal,
pa bo vse, vse naokoli
molčalo.

18.3.1904 sežana
27.5.1926 tomaj

BER I TE KOSOV ELI

LABORATORIJ

CENTRIFUGA

Jaz ne morem "it na plac kričat"

Franc Černigoj

Franc Černigoj je doslej izdal 4 pesniške zbirke (Svetlobne luske, Sejalec, Amanita in Iz vode dlan - slednji sta bili 9.2.90 predstavljeni v Pilonovi galeriji) in zbirko pravljic z obronkov in pobočij Trnovske planote Javorov hudič. Andreja F. ga napade na domu; izteka se 16.3.1990:

A:Kdaj so vaši stavki postali nenavadni?

Č:V gimnaziji. Svoje prve stvari sem objavljaj prav v Izviru. Sedeminšestdesetega leta, mislim, da je bilo takrat, smo ga ustanovili Edbin Bras, Miro Bolčina, jaz, Tanja Čuk - prva urednica, mogoče še kdo, se ne spomnim. Kmalu potem, oziroma že kar medtem je bila moja prva resna objava v idrijskih Kapljah. Zelo dobra revija, a dvajset let pred časom, zato tudi ni mogla dolgo obstajati.

Kakšen je bil odziv na vaši zadnji zbirki v Ajdovščini?

Občutek imam, da sta bili dobro sprejeti, čeprav sem imel naslednji dan, po predstavitvi v Pilonovi galeriji, slab občutek. Kot po dejanju, ki ga ne bi smel storiti. A potem, ko vidiš, da so te ljudje dobro sprejeli, ta občutek izgine.

Pa na vaše prejšnje knjige?

Odziv je bil predvsem na Javorovega hudiča. Mislim, da skoraj ni bilo slovenskega časopisa, ki o njem ne bi pisal. Izšel je ob pravem času. Zdaj se je to področje kar odprlo. Zanimivo pa je to, da so prve štiri knjige iz te zbirke (folklorne pripovedi) s Primorske - kot da bi Primorska izbruhnila.

Kaj pa Ajdovščina - nekateri ji očitajo kulturno negibnost

Mislim, da to ni res. Mnogo ljudi deluje tako, da se zanje ne ve, več jih je tudi, ki svoje kulturne dejavnosti ne skrivajo.

Kdo?

Počasi se prebuja Bojan Bizjak s Predmeje - prav v zadnjih Srečanjih ima objavljeno dobro prozo, pa Marko Nardin iz Vipave, ki ima že oblikovno zrele stvari, že na takšnem nivoju, da bi bil tudi Menart lahko ponosen na kakšno njegovo pesem. (op. A.F. Izdajo knjige mu je financirala ajdovska mladina, verjetno s pomočjo kulturne skupnosti.) Močno je tudi slikarstvo, Jejčič, oba Karima, Jazbar, kup samorastnikov slikarjev, glasbeniki, zbori. Na gledališkem področju pa je res mrtvilo. Tu bi lahko tudi vi kaj naredili.

Močno ste navezani na naravo, na zemljo. V vaših pesmih pogosto zveni metafora zemlja, zemlja in kamen

Predvsem zemlja s kamnom. Lahko govorim zelo popredmetno - da mi pač zemlja pomeni zemljo in kamen kamen.

Mislím, da je otroštvo tisto, ki potem vpliva na celotno človekovo življenje. In jaz sem pač otroštvo preživel v stalnem stiku z zemljo in s kamnom. To se je, izgleda, usedlo vame in je v meni. Človek se hoče tega podzavestno otresti, a bolj kot se otresaš, globlje si. Na koncu pa ugotoviš, da sploh ni tako hudo - vgrezanje in izginevanje je del narave. Ne tarnáš več in si mogoče tudi zadovoljen in srečen.

Prav iz tega odnosa zemlja - človek se čuti povezava med vami in Danilom Lokarjem. Omenjate ga tudi v svojih pesmih. Kakšen je vaš odnos do njega in njegovega dela?

Lokar je prav gotovo eden izmed mojih petih najljubših pisateljev. Prebral sem verjetno čisto vse, kar je napisal in objavil, tudi večkrat. Zanimivo pa je, da ga večina ljudi, s katerimi sem govoril, ne more brati. Jaz neverjetno uživam, ko ga berem. In berem ga zelo počasi. Besedo za besedo. Tu skorajda ni dogajanja, je sama prefinjenost, to so same tančice, tančice duše, ki jih odpira pred nami. In vsaka najmanjša malenkost je prikazana na tak način, da postane kar naenkrat ogromna, za človeka usodna. Verjetno mi je blizu tudi zato, ker se v njem čuti Primorska, prav ta ajdovska Primorska. In Gora. Pa Kras. Kras je meni zelo blizu in od tod tudi navezanost na Kosovela.

Vaše delovanje je usmerjeno v revijalne objave, knjižne izdaje, delo z mladimi. Je globoko segajoče in bogato. Pa vendar imam občutek, da ne spadate med glasne, agresivne pesnike.

Pesniki so taki in drugačni. Recimo Lokar je zame pesnik. On je dostikrat rekel: Jaz ne morem "it na plac kričat ..."

Mnogo ljudi pravi, da poezije, nasploh pa poezije dvajsetega stoletja, ne razume

Saj pesmi ni treba razumeti. In zakaj bi morali vsi brati pesmi? Bogvari, če bi jih! Saj je dovolj, da poezijo bere deset ljudi.

Je umetnost elitna stvar?

Ne. Tudi jaz se ne bom šel ukvarjat z računalništvom. Zato pa oni niso elita.

Kako se bo nadaljevala vaša umetniška pot?

Nekaj malega se ukvarjam s scenaristiko. Če bom še kaj pisal, bo to verjetno proza. In najbrž bom na narodopisnem področju še kaj naredil.

Verjetno bo to tudi tokrat zelo uspešno ...

Na tem mestu naj bi bil še en intervju na temo "ajdovski kulturni prostor" in sicer s poudarkom na klasični glasbi. Cenjenim bralcem se opravičujemo, ker intervju ni uspel - pač zaradi že poslovne neresnosti obeh - novinarka in intervjuvanke. Gradivo za intervju naj bi bila debata, posneta na kaseto, ki pa se je sprevrгла v eno samo adolescentno nakladanje Afre in Tarbule - dveh nedo..., ki naj bi bili nosilki kulture za high society v bodočnosti, ob nekem sobotnem dopoldnevu.

Tudi to je ajdovski kulturni prostor.

EPILOG:

IN KAJ PRAVI NA VSE TO MITIKO?

Obiskovalci Kavarne in drugih lokalov ga poznajo po nenavadnih domislicah in svojstvenem stilu življenja in filozofije. Prav ta njegova filozofija in odnos do sveta sta tisto, kar ga dela tako drugačnega in hkrati nepogrešljiv del mesta in njegove "scene".

A kaj je "ajdovska scena"?

Školjka odprta, a ne morska. Straniščna. Vipavska. Spuščena je voda. Počasi ugaša precej nesrečna.

Nesrečna?

Izgubljena je v prostoru in času. Izgubila je veter in bistrournost. Dobilala je ne vem. To bi bil uvod. Zdaj je treba opisati določene situacije. Na kaj bi se bilo treba obrniti? Imam poln nos in napolnim straniščno školjko.

Sicer pa o vsem sranju ni treba kaj preveč pisati.

Zakaj se ti zdi sranje?

Ker pride ven spet novo poletje in jesen z mladim vinom, z visokimi temperaturami in z dostimi gomazečimi naokoli. Zdaj je treba napraviti nekaj kot jedro?

Torej:

Spraševanje negativne deklice iz negativnega sistema šole.

← tukaj je dekletca v šoljko

A jaz negativna. Zakaj?

Zaradi dveh kilometrov porabljenih besed.

ANDREJA FUNA

EN PAR MODRIH

OB DEAD POETS SOCIETY

Dober, redek film. Res škoda, da nastane en takega tipa vsaki dve leti. Zakaj nekateri iščejo le komične odlomke? Konec je bil dober, cool. Konec dober, vse dobro. Nekatere stvari so preveč potencirane, kar ni važno za idejno jedro filma. Režija, scena, igralci - super.

Keating v okostenelo šolo prinaša revolucionarne nauke; za tiste čase tabu, danes pa sicer ne več taka poza, normalne pa tudi ne. Med slovenščino bi rad skakal po dvorišču in pulil berilo; spoznaval pravo poezijo. To je uspešnejša metoda (mislím) - od ure bi več odnesli in tako bi nam več ostalo za življenje. Seveda ne vsem, kot v filmu; a nekaj odprtih glav bi se že našlo.

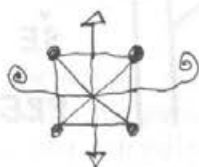
Keating bi dal življenje za šolo, zato tudi zapusti ljubico v Angliji. Noče biti učitelj, ki le pridiga snov. Izkoristi dan in organizira društvo mrtvih pesnikov! Svoje nauke postavlja nevsiljivo; ko ga študentje vprašajo o DMP, jim le na hladan način pove, kaj je to bilo, vedoč, da bo "seme" že samo vzkliko. Njegov lik se mi zdi še vedno aktualen; razen tega, da nismo zaprti v šoli in lahko kadimo (sicer le v njeni zunanosti), še vedno imamo vzgojitelje iz modelčka, starši urejajo otrokom šole in učitelji nam težijo, da se potem piflamo. Nočem reči, da "we don't need no education"! Mučijo še vedno; ne po riti, ampak zahtevajo nesmisle, kot so jih od njih njihovi učitelji. Seveda so tudi sami vkleščeni; kam bodo pa vzeli njihove učence brez Epa o Gilgamešu (razen na najbolj zabušantski fax na svetu). Čez dva meseca ne vem nič več o indijski književnosti in kovalentnih kristalih, kar sploh ni važno za življenje ne za kaj drugega. Konec niti ni več tako grozen; izgnanec odhaja drugam delat revolucijo, za njim pa ostaja tisto, kar je v šestedestih postalo atomska bomba. Keating zame predstavlja učitelja, ki si ga lahko samo želim, učil pa me ne bo nikoli.

Neil - talentirano in pametno bitje, ki pa nima moči, da bi se uprlo očetu ali se vsaj oklenilo življenja. V odločilnem trenutku pred premiero igre zaupa učitelju, ki ga nagovori, naj sledi srcu in pove očetu, da srednje poti ni. Keatingova sokrivda za Neilovo smrt je majhna, ampak je. Fant bi se sicer najbrž pokoril očetu in živel bedno mlačno zdravniško življenje. Fuj, pa taka zlata kletka! Neil po Keatingovem nasvetu vstane na svoje noge, okusi slavo in smisel življenja; pogubna sprememba, ki sledi pa ga pokoplje. Spoštujem ga, ker se ni mogel odpovedati svoji ljubezni. Nikoli pa nisem cenil samomorilcev, čeprav Neil ni imel drugega izhoda (beg; ni imel kam, oče bi ga dobil kjerkoli).

Sofokles v Antigori svari pred zakoni, ki žalijo človeka. Tudi Antigona se menda ni ubila iz dolgega časa. Neilov absolutistični oče (Kreon) je poleg sinove šibke osebnosti glavni krivec za njegovo smrt. Zaradi slabe vesti obtoži učitelja, kar ustreza tudi vodstvu šole in Keating je na čevlju.

Tragika je stara že 2000 let, preoblekla se je, vendar zato še vedno umirajo ljudje. Če samo pomislim, kako smo ponosni na svojo gnilo civiliziranost in kulturo.

Bogdan

Danes je bil zelo težak dan. Že prvo uro sem imela gosta, ki se je umetniško izživiljal na moji ploskvi. Ah, ena praska več ali manj. Zgodilo se mi je tudi, da je začela name padati voda. In to ne navadna - bila je slana. Mislila sem, da je popustil strop. Pogledam - in kaj vidim? Dvoje žalostnih oči, ki jočejo zaradi cveka in preklinjajo svojo usodo. Ah, le kdo razume ljudi? Jočejo zaradi vsakega neuspeha, vsakega razočaranja. Vem za deklice, ki je jokalo zato, ker jo je fant zapustil. Napisal ji je celo pismo. Videla sem le nekaj vrstic: "... zapuščam te, ker se mi zdiš zelo smotana."

Žalostno je življenje ljudi, a še bolj žalostno je moje. Kmalu bom ostarela. Vem, čaka me ogenj. Ljudje si mislijo, da nič ne čutim in da me nič ne boli. A verjemite mi, da vse to zelo boli. Bolijo me rane nožev, bolijo me opazke, boli me ... Najbolj žalostno je, da si ne morem sama krojiti usode, zato se lahko le prepustim toku življenja, ki mi ga krojijo dijaki.

(N.N.)

HAUS (glasbene novičke)

Razbacan čupavi črnec za mešalno mizo aaaaaAAA!

Trije športniki, ki z ostrimi gibi sledijo glasbi ...

Haus-arji so to.

Ta nova zvrst glasbe prihaja k nam. Zamejski Slovenci so jo potisnili preko meje. In mi smo, kot vse tuje, sprejeli tudi ta ritem.

Dornberk je postali pravi HAUS bal. Menda je šel že v skrajnosti. Na to so DEE JAY-a opozorile leteče steklenice piva (prazne seveda!). Ta čast pa ajdovskega DISCA z manekenskimi natakariji še ni doletela, čeprav vztrajno haus-ajo tudi tu.

Ste videli Saplovo? Patricijo bi morali videti. Zmagala je na hausarskem prvenstvu in dobila kolo. (Se ena potrditev, da naravoslovci nismo rojeni le za matematiko?!? AUA?!).

Haus je zelo primeren za zelo majhen košček prigrubenega ozemlja in že lahko mahaš z rokami v vse smeri.

Vendar pa starih dobrih bendov hišni ritem ne bo izpodrinil. Kot je prišel, bo tudi odšel. (S steklenicami ali pa brez njih.).

A
A A AU AAA

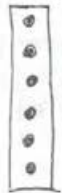
Nerja

ČVEK PRINT

ŠE VEDNO TRAJAJOČA
PREOBRAZBA V SMALL ADDS.

O, da ne bi minili vzdihljaji
Dušana K.!(19.3.) Plačam 20 din,
če ga kdo forever utiša ali vsaj
potolaži. Šifra: "Skopljenci iz
srednjega veka vstajajo od mrtvih."

I. Na šoli se je pojavil lepotec
(beri Jerončič brez brade). Obri-
ti se je zameril fazančkom. Fa-
zanke pecajo kot utrgane na tipe
brez puha.

Geržinova z vedno večjim zanimanjem
spremlja odsotnost svojih ljubih učencev.
Nekateri niti bolni ne smejo biti več, ker
po mnenju profesorice namerno izostajajo.

Tovarišica hitrogovoreča se popravlja.
Sedaj uspem napisati že cele štiri be-
sede po njenem nareku.

- Veš, kdaj je Dolfek doživel prvi
- infarkt? Ko je dobil račun za
- plin iz Dachawa.

II. Lepotec je postal še lepši
(beri Jerončič brez brade, ostri-
žen). Nekateri fazančki že mis-
lijo na samomor. Na srečo jim
izkušeni fotri posojajo samo
brivske strojčke ISKRA.

Maske in preobleke normalnega izgleda iščemo.

Bi se radi znebili partnerja, tašče, težaka??!!
Opravljam vse vrste umorov po naročilu - hitro
in kakovostno. Ugodne cene - od 220.000 USD
(tašča) naprej. Polovico vsote plačate pred
izvršitvijo. Če plačate celotno vsoto takoj,
lahko izbirate vrsto mučenja: rezanje udov
(vseh), valjanje, muhe, mravlje, razčetver-
janje, razstrelivo, mučenje z vodo, zveri,
zastrupljanje, pečenje, kuhanje v olju itd.
itd. Garancija, servis zagotovljen. Zahtevajte
naš katalog. Po želji demonstracija na domu.
Za uboje profesorjev nudimo 30 % popusta. Ne
odlašajte, pokličite že danes (065) 61 122
ali (065) 61 125. lahko tudi naslov Svobodni
umetnik Morilče Zakrinkan, Krvava cesta 18,
652709 TRUPLARIJA. Ob sredah od 13. do 14.
ure sprejemam naročila v Kavarni. (Geslo za
natakarja: "Daj mi eno na gobec.")

(Neimenovani iz 3.d)

forced by P.K.:

Primož Primož oj
reci mi da si moj
Irena misli že
moj Primož ljubi me
oh zakaj ljubi
že ljubezen okoli frči?

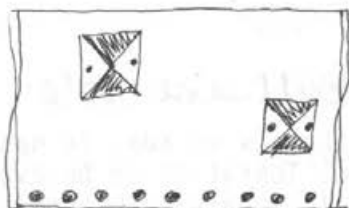
Imate težave s spolnostjo?
Ne skrbite! SEX STUDIO vam
jih reši! tel. (011) 23 335

Hišo na deželi prodam.
Dostava tudi na dom.

Mini novička za tiste,
ki bi se radi udeležili
tečaja strojepisja! Od
zdaj naprej se stenogra-
firanja lahko naučite
tudi pri kemiji. Uvodne
priprave so že stekle.

V petek, 23.3.90 so bili na Policah
Notre Dame, Sokoli in YUNK. Komenta-
torju (piscu teh vrstic) so se zdela
besedila Notre Dame malo depresivna
(Ne ubijajte otrok, Pocakljani tuli-
pani etc) muzika pa dobra. In pevec
se je izredno ritmično zibal v kolenih
(ah). Pri Sokolih in YUNK sta slaba
vidljivost in lastna koncentracija
komentatorja totalno onemogočili.

A je bla matka tješka?
Ja, 20 kil.

MAMICA, ZAKAJ (?) v izvedbi 1.č (23.2.90) je dve naravoslovki zelo globoko presunil. V hipu sta spregledali vso pokvarjenost in lažnivost sveta in sklenili, da bosta vsa sredstva, ki jih porabita za čike, šibice, peperminte in dekliško pornografijo (play GIRL, ...) odslej namenili nakupu PALOMA pleničk in mleka v prahu. Vendar sta si kmalu premislili. (Nacijo nema ti spasa)

SGNŠ Ajdovščina se je stavki izognila na čisto preprost način. Naši starši bodo poleg rednega prispevka za šolstvo plačali kar potrójen šolski inventar.

b8ki, primitivci, pejte usi h logopedi, nei si trejba dejl8t d8ute s štípendijo in kupte mal več revij - boste vidli - bo z' m8turo, vi pej neč, prej b' rodila, ku bi vi izdauili kaj s sjebe, same finte bolane im8ste, bejšte vsi u gled8lišče, primitivci in še enkrat primitivci, vsega si pa rejs n8 boste dovolili, bebci, pleme tistih t' malih u Afriki - ja, vi, vi ... bučmani!

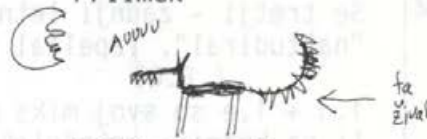
ALI IMATE DOBRO SPLOŠNO IZOBRAZBO?

Najprej uganite imena in priimke šestih skrivnostnih osebic, nato še pravilno kombinacijo s šestimi slavnimi osebami iz zgodovine SGNŠ.

Ime

Priimek

1. IZBLJUVEK KADILCEV + HRVAŠKI PETROL

2. ŽJENSKI CAJTNG (ob sredah)

WHEN + kravji ...

3. I + NEMŠKA REKA + A

''BUTEC

4. NASPROTNO OD TVOJ + KALCIJ

K + STVARI + Č

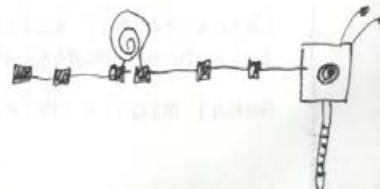
5. PARLOV + DA

CEKIN'' + VESOLJČEK

6. R + TEKSTILNA TOVARNA AJDOVŠČINA

a) JOŠKO b) BWŠČ c) PITO č) DEAN ě) LALO d) IGORČK

Kdo je potunkal riboflavo v asarstvu sonca
z Rogijem zajcem v grobnico zadnjega kitajskega
cesarja ali

Kulturni dan naše nekulturne šole

Seveda je bila velika "fešta". Ko se Balkanec zbere v en kos, že nastane balkanska vojna ali balkanska vojna II. na odru. Tokrat so se bojevali razredi, le "splošnogimnaziosmerci" so se združili v balkansko zvezo.

Del med seboj ne moremo primerjati, saj so ples, nakladanje in resna stvar res vsako štorija zase; najprej so padla na oder dekleta, ki so s plesom dokazala, da ne potrebujemo Kazine (mogoče bolj začetniško šolo?), vsekakor pa so bile odlične in edine in ljudje so ploskali obema plesoma.

Kaj vse se da stisniti pod naslov RINGA RINGA RAJA so dokazale druge prvošolke tekstilno-konfeksionarske usmeritve, ki so skeč MAMICA ZAKAJ? zaigrale prepričljivo, ampak "volume" so si nastavile na minimum. Drugič malo več korajže, pa bo cool!

Tu je treba pograti publiko, posebej tisto na sredini obupno narejene dvorane, ki je, namesto da bi napenjala ušesa (od uhlja prek nakovalca do polža), pridno vrtela jezike in tako se je na sredi vse zlomilo, da so še tisti zadaj obupno začeli klepetati.

Ko je naplavilo na oder 2. letnik iste usmeritve, se je folk začel smeja- ti, še najbolj izvirna sta bila mati in sin, nato zdravnik in režiser, ostali pa so pridno sledili. Stvar bi lahko bila še bolj smešna, če pa bo šlo tako naprej, bo drugo leto kulturni dan res kulturn.

Se tretji - zadnji letnik TK usmeritve si je izbral zahtevno reč, jo dobro "naštudiral", izpeljal pa dobro s "pikico" (trema? in nehvaležna publika!!).

1.d + 1.e so svoj miks politike, ljubezni in delno plesa in glasbe izpeljali na kvazi - prvošolski način, ki še preiskuje teren. Drugič bo boljše! Dober "point": povedali so dovolj glasno, da so vsi slišali.

Seveda je treba pohvaliti Ano Oxo (srnica iz 3. letnika), ki je povezovala program in napovedovala. Še sreča, da ni bilo Massima, ker bi to prav gotovo bil Vili.

Tretji letnik si je upal kar na surovo zajadrati na oder, ker so računali, da je publika nora nanje še od lanske predstave, vendar so malo predolgo težili in folk je začela boleti tazadnja na neudobnih stolih. Končno so odpluli.

4. letnik z zavihanim nosom oblublja predstavo 1. maja.

In tu je komad, po katerem se je dan proslavil; odlična scena, glasovi in glasba so povezovali simbolične in pomenljive recitacije učencev drugega letnika. To je tisto, čemur tov. Vuga pravi umetnost in kar redki razumejo.

Letos je bil kulturni dan nekje okrog povprečja, imel pa je svojo špico in nobene "najslabše" igre.

Nekaj miga v deželi Balkanski!

BRNETOVE

SVETUJEJO

MAZE

Prirodna brivska vodica (samo za moške)

Šola je učitelj preživetja. Z različnimi koristnimi nasveti se vsak učenec srečuje že od prvega dneva šole. To znanje se neopaženo kopiči v vsakem izmed nas, vrh in zaokroženo celoto pa doseže v IV. letniku, ko se vsak globlje uvede v skrivnosti raznotere namembnosti in uporabnosti posebnih CH verig z nekoliko bolj pomembno OH skupino na koncu.

Tudi pri izbirnem pouku kemije smo letos organizirali kratek tečaj za preživetje. Izdelali smo vsakodnevne zelo uporabne reči, kot so kreme, šampuni, večno-mladost-obetajoči napitki in seveda, tudi brivsko vodico. Znanje smo obilno zajemali iz različnih knjig, neprecenljiva pa je bila tudi pomoč dipl. inž. Bernarda Bratine.

Moj sodelavec (Popovič Miloš) in jaz sva zvarila zelo obetajoč izdelek, ki ga je lahko pripraviti, poceni je in splošno dopadljiv. Recept pa gre takole: V 70 % etanol, ki ga z nekaj znanja in laboratorijske prakse pripravimo iz 96 % etanola, sva dodala 1/4 deionizirane in destilirane vode ter 3-5 % eteričnih olj (rožmarin, sivka ...). Kot dodatek ne škodi tudi nekaj kapljic nageljnovoga olja in ščepec vanilina.

Izdelek je sicer požel tudi nekaj nestrokovnih kritik, a te so se kar izgubile v vsesplošni euforiji in zanimanju fantovskega dela prebivalstva šole, zelo pohvalno pa so se izrazila tudi dekleta.

Vodica je seveda primerna le za zunanjo rabo.

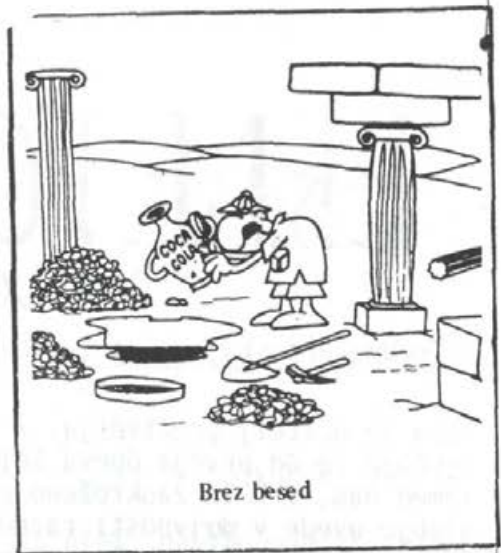
(D.B.)

ALI POSTAJATE PLEŠASTI?

Nasvet za bujno rast las

Za bujno rast las uporabljamo dišeči sivkin šampun za pripravo segrejemo pol litra destilirane vode do vretja sivkino cvetje damo v lonec in ga prelijemo z vodo pustimo pokrito 6 ur in precedimo skozi kuhinjsko cedilko v pol litra damo mazavo milo in ko je stopljeno še pepelno lužino in pustimo vreti 60 min vzamemo z ognja ohladimo in prelijemo s sivkinim izvlečkom dodamo sivkino olje in zmešamo s 50 g 100 % alkohola natočimo v steklenico in nanesimo svojemu atiju

(M.M.)

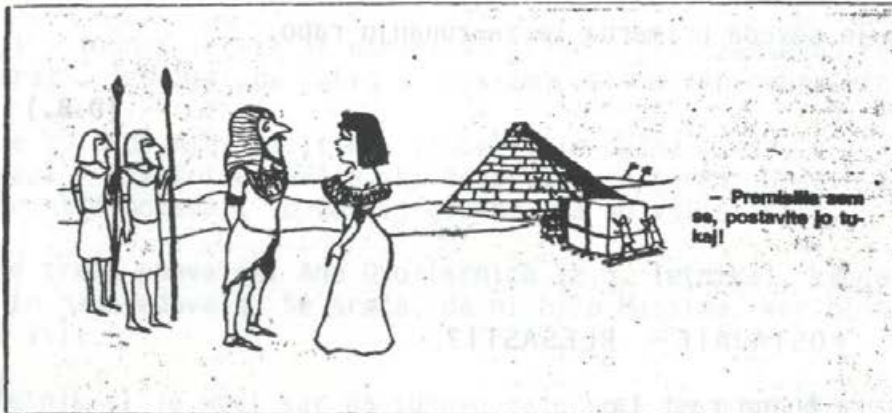

ESEJ O GEOLOŠKIH RAZISKAVAH LUKEŽA DRNULJE ZAKAJ SO ENI VICI ^{ALI} KOT DRUGI **BOLJ SVINJSKI**

Ljudje so bili od nekdanj šaljivi.

Svinjske vice so izumili že stari Egipčani, ki so bili pravi mojstri temno obarvanega humorja kljub temu, da so orali ledino.

Oglejmo si primer:

Za razliko od starih Egipčanov so bili stari Grki in kasneje Rimljani, pa tudi glavni protagonisti nanizanke "Srednji vek" zelo resnobni ljudje in živali. Svinjski vici so se ponovno uveljavili šele z oktobrsko revolucijo in se nato postopno razširili v Evropo.

Sodobni svinjski vici se od dobrega starega črnega humorja v bistvu zelo malo razlikujejo. Mogoče za njim malce zaostajajo.

Oglejmo si dva primera:

Pri prvem bodite pozorni na izraz na mulčevi faci, pri drugem pa sta žrtvina zobka tako sijajno usklajena s "ČUPCO", da ni potreben prav noben komentar.

No dragi bralci, prišli smo do konca te dolge, a poučne zgodbe, ki nas je popeljala skozi čas, nam odkrila nove, čudovite svetove, nam razširila obzorja in nas skratka "DRAJVALA KREJZI". Vsi, ki ste se pretolkli skoznjo - vaš trud ni bil zaman. Odslej bodo vaši otroci to delo lahko brali v šoli za nabiralno značko!!! Da pa jim bo lažje napisati obnovo, je tudi spremna beseda priznanega kritika. Torej - uživajte v kritiki!

Do naslednjic lep pozdrav

VAS

moj

Steve JOSIE Clark, 4.d

SPREMNA BESEDA

Že Platon in pozneje Gaius Dioklecianus sta Lukeževe raziskave označila kot infantilne, inertne, aleatorične in bronhotomične. Popolnoma sta demantirala njegove "COMME IL FAUT" ideje in njega samega deklasirala do stopnje najnižje eksuberante "FILIUS ANTE PATREM" gaskonadičnosti. Novejše raziskave pa so pokazale, da njegova sicer herostratična misel le ni presegla katastaze in zato danes uziramo njegovo inovativnost predvsem v kontorziji vratnih mišic in seveda v monfogenezi stopal. Torej - PETITIO PRINCIPII PER VOTA MAIORA!

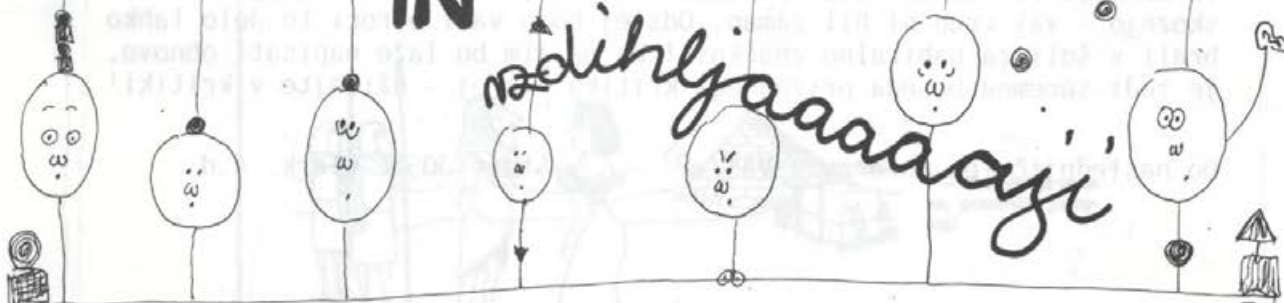
V Burkini Fasso, A - FRIQUE, A.D. 1990

Ne morem tajiti, da je to napisal DWHTAR - DOC JOKE

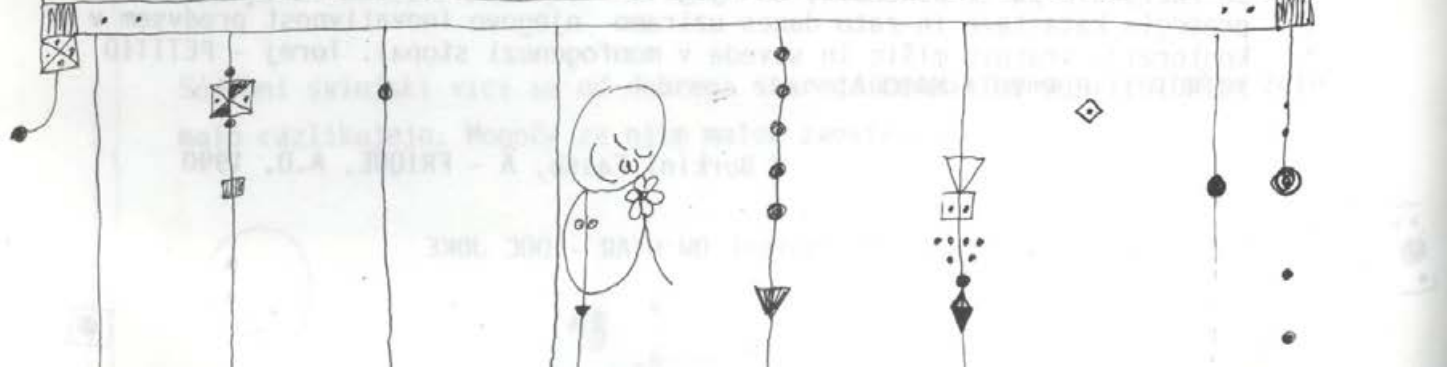

IN

na dihljaaaaji

LITERARNE STVARI

ŠOLA-THE BEST ŽENITNA POSREDOVALNICA

Končno je to zaslutil tudi oči, ko je dobro "povohal" ocene iz šole. Ugotovil je, da pošteno smrdijo (kasno paljenje) in da njihova vrednost pada hitreje, kot je včasih našemu dinarju.

Mama je vedela že prej, saj sem končno začel jesti vse, kar je skuhala. Pa tudi ponoči sem začel uprizarjati roparske napade na hladilnik. Da, ljubezen gre skozi želodec.

Prav gotovo vsaj na začetku nisem gledal kakor tele v nova vrata. Prebral sem nekaj knjig, pa sem mislil, da vse vem. Motil sem se, saj zdaj vem, da ljubezen ni kakor v knjigi ...

V zgodovini je dokazano, da je ljubezen ljudem dajala navdih. Najlepša dela umetnikov so ponavadi nastala pred poroko, potem pa je njihova kvaliteta začela upadati (o tem kdaj drugič). Če se niso poročili - še bolje; razočaranje so prenesli na platno, opevali neuresničeno ljubezen, ...

Torej, ljubezen mi je dala navdih - ampak zakaj moje ocene potem niso ostale vsaj enake tistim pred "atomska bombo"? Mogoče zato, ker na naši šoli nič ne ustvarjamo, moramo se le guliti in za to inspiracija res ni potrebna.

Vsekakor sem z navdihom poskusil ... pri geografiji me je tovariš vprašal o koroziji in dogodki so si nato sledili tako hitro, da sem se že v naslednjem trenutku zavedel v klopi z lepo oceno. Korozija a la jaz je namreč pojav, značile za Kraš (dober začetek, ne?). Pokrajina postaja vse bolj pusta, črna, na pogled srce parajoča krpa kamenja. Le redke rastline se sramežljivo krivenčijo med kupi ... naprej pa nisem prišel.

Ko sem JO prvič zagledal, nisem vedel, zakaj tako privlači moj pogled. Res, bila je lepa, a v meni je vrela čudna pubertetniška mineštra in sem si vse razlagal narobe. Dobivala je petke po tekočem tranku, zato sem jo imel za piflarko. "Prav gotovo se pifla cele dneve," sem vihal nos. Ugotovil sem, da to ni res. Najbrž zvezek samo pogleda, pa že vse zna, me je jezilo s kancem zavisti.

Potem se mi je zazdelo čudno, ker sem že prevečkrat na dan pomislil nanjo. "Nisem vedel, da koga lahko tako sovražim. Oooh, tako jo sovražim, da bi jo kar po, po, poljubil!" sem prišel do spoznanja.

V teh kriznih trenutkih sem začel pesniti. Has she got the same feeling for me? V šolsko klop sem poleg drugih vrezoval svoje verze. Ti so bili bolj plehki, intimnejšo liriko sem pisal v dnevnik.

Nekega dne je torej počilo. Čeprav sem vedel, da ne bo, sem vendar v zadnji ropotarnici srca in možganov upal, da bo tudi v njej dozorelo.

Pri nemščini je poklicala ravno naju, saj je vedela, da v dialogu nisva slaba, posebno ona. Ven sem prišel s čisto vodenimi očmi, uf, ali sem prav videl; da, yes, oui, ma si; tudi ona je imela vodene oči.

Sramežljiv nasmeh z moje strani. Vrne mi ga. Nasmehnem se do ušes. Zardi in se nasmehne, da pokaže vse zobe.

To je bilo dovolj. Nikakršen "ICH LIEBE DICH" ni bil potreben - sva že vedela.

Tovarišica se je naenkrat izkazala za malce odvečno. Nekaj časa je skakala okoli naju, potem pa se je sprijaznila - prijela se je za glavo in šla zapisat znani oceni.

Ko sva šla v klop, sem šel po njeni strani, čeprav je bilo tako zame dlje. Preden je zavila v svojo vrsto, sem jo stisnil za roko in šepnil: "Boli mene der bestimmte Artikel!"

Tekoči trak je začel tudi njej prinašati mojemu enake ocene. Kaj nama mar. Včasih se dobiva pod stopnicami, včasih na stopnicah, oba pa sva v oblakih, ko se pogledava v oči.

Ljubezen dveh otrok je ta mesec navdihnila dve mami. Pišeta verze. Mislim, da brezuspešno.

Moja drži fige, da bi čimprej prebrodil to krizo. Vneto ponavlja: "Ljubezen - bolezen, ljubezen - bolezen ..."

Kot pokvarjena plošča ...

BOOGIE

When you see the flower white,
you remember me in night,

When you see the flower red,
you remember me in bed,

When you see the flower blue,
you remember I LOVE YOU.

TJAŠA

(mi židi!)

NE, NE VEM ... (Aniti)

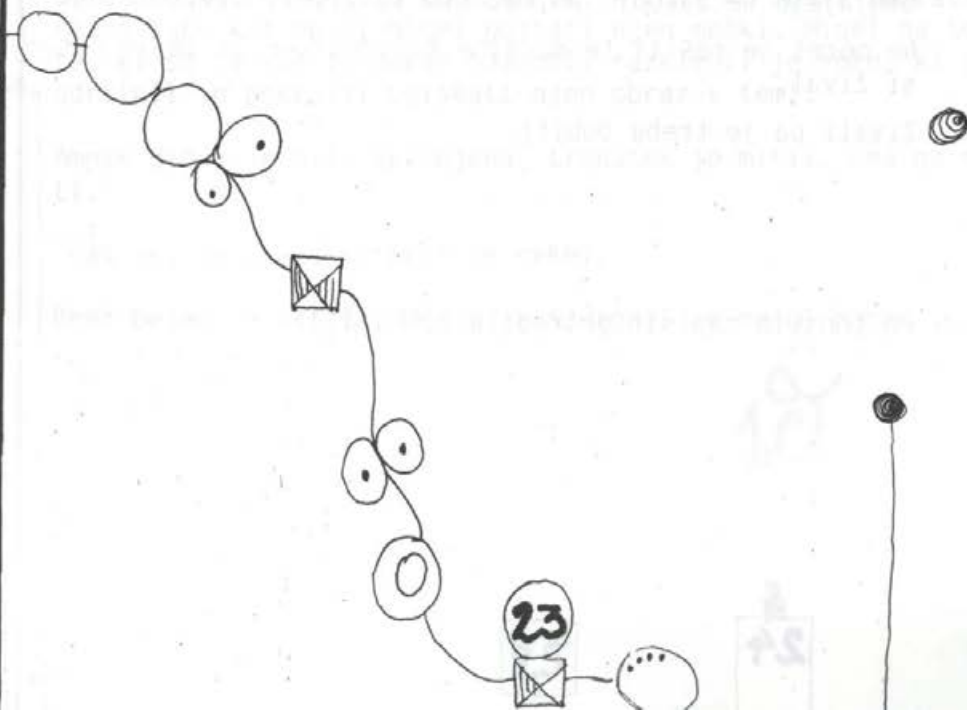

Ne, ne vem, kako bi ti dejal,
morda boginja,
morda le vetra topla sapa,
mogoče morja tihi val.

Čez dan si tiha in si lepa,
a ko črna noč preprede zadnji sloj neba,
divji vrag v tebi se zbudi,
kričiš, v vnemi divji mi zariš.
Tokrat lepota tvoja ne pozna meja,
le duh si nočni.

Ne, ne vem, kako bi ti dejal,
morda vrag,
morda viharja močni veter,
mogoče morja val razbeljen.

Ivan Bolčina 1.d

DOKAZ

Hočem dokaz,
da lahko še koga ljubim.
Stena molči.
Hočem dokaz,
da me lahko še kdo ljubi.
Stena molči.
Ne vem več, kaj hočem.
Stena se zruši.
Ni res! Hočem živeti, ljubim življenje.
Umiram

MIRLIČ

Človek je edina napaka življenja.
Človek pa zaradi te napake ni žival.
Kdor družbi ni koristen, ni vreden, da z družbo živi.
Omejujejo te zakoni, po katerih si živel, živiš in boš živel.
Ne moreš se rešiti te moralne krivde, ker če se je potem
si žival.
Živali pa je treba pobiti.

Po tonskih zapisih priredila B. P. 4.d

... Čeprav jo je držal v objemu, ni imel niti najmanjšega namena, da bi jo poljubil. Obraz, ki je gledal navzgor k njemu, je bil skoraj neviden, zakaj mesec je zašel in bilo je zelo temno. Malo nad svojim trebuhom je začutil na sebi majhne, trde dekliške prsi; nenavaden begajoč občutek. Še bolj ga je zmedlo, ko so se ga njene roke, tako naravno, kot če bi jo moški objemali vsak dan, na vsem lepem oklenile okrog vratu, ga potegnile k sebi.

On ni še nikoli pobjubil nobene ženske, ot ljubimec in zdaj tudi nje ni hotel tako poljubiti; gotovo, je pomislil, si ona tega želi. Topel poslovenilni poljubček na lice, hiter objem, kakršnega bi pričakovala od očeta, če bi moral na pot. Ona je bila občutljiva in ponosna; gotovo jo je globoko ranil, ko je hladno podržal njene sanje kvišku, si jih tako brezstrastno ogledal z vseh strani. Zdaj si seveda tako kot on želi samo to, da bi bilo to slovo čimprej za njima. Bi se kaj potolažila, če bi zvedela, da je njegova bolečina dosti hujša od njene?

Ko je sklonil glavo, da bi se približal njenim ustnicam, pa se je vzdignila na prste, in bolj po naključju kot s spretnim manevrom se ji je posrečilo, da so se njene ustnice srečale z njegovimi.

On se je zdrznil, se odmaknil, kot da bi ga pičil pajek, takoj nato pa se je spet sklonil k njej, preden bi lahko zamudil tisti trenutek, poskusil nekaj zašepetati proti njenim sladkim, zaprtim ustom, in ko mu je ona skušala odgovoriti, so se usta odprla.

Zazdelo se je, kakor da je njeno telo izgubilo vse kosti, postalo mehko kot tekočina, ena sama topla, topeča tema; ena od njegovih rok jo je krčevito oklepala okrog pasu, druga jo je objemala čez hrbet, z dlanjo na njenem temenu, v laseh, in s to roko si je držal njen obraz k sebi, kakor bi se bal, da mu bo ušla, ušla ravno ta trenutek, preden bo lahko dojel in opredelil to neverjetno navzočnost, to bitje, ki se imenuje ona.

Ona, in spet, ne ona, preveč neznana, da bi mu bila domača, zakaj ona ni bila ženska, ni čutila kot ženska, nikoli ni mogla postati njegova ženska, ravno tako kot on ni mogel postati njen moški. Misel na to je streznila čute, ki so ga vlekli nekam navzdol; razklenil je roke, ki so ga objemale, jo odrilnil in poskusil poiskati njen obraz v temi.

Ampak glava je bila sklonjena, trenutek je minil, ona ga ni hotela pogledati.

"Čas je, da greva noter," je rekel.

Brez besed je vstala. On jo je vzdignil in nesel noter ...

10

NOČNI

METULJ

Domov gredoč,

čul sem v noč.

In zvon mi je odbil polnoč.

Aksiomi,

prazne množice,

v kozarcih gina porazgubili se,

v mehke tresljaje nemoči,

obupa in temine sred' noči.

Dežja oblak ter ura s svojim tik-tak

so vrgli me iz spanja sončnih dni;

predolgih dni ! . . .

In kje ste zdaj mojè kosti?!

Mozolji so postali kri.

Trma

KDO sem?

Odrgran in kdorkoli. Odprt in pripravljen na nepregledno življenje.

Nekdo sklonjen v temo in poln kisline, ki pronica do kosti.
Nekdo, ki vse vpija vase, **VSE**, kar **TRPI**.

Veka razžrta od solz in **NEMOČI**.
Napetost, ki se ne sprosti, bela maska skovana iz trpljenja in **HLADU**.

Sonce zahaja, **NESKONČNE** galerije slik ...
Preskakovanje iz **ne** v **ja** in 1000 x nazaj.

VSE je ritem **PRILAGAJANJA**, vse je ritem, ki zabrisuje množico
razlik med jutrom in nočjo.

Kje si!?

Zgubljen v tem ritmu - še najbolj nikjer.
V ustih okus po tinkturi

Nekje na dnu je **ZABLESTEL SPOMIN**

na modro morje toda na nebu vihra veter in sonce še naprej
kaplja svoje solze v prazne okvire Moje galerije.

Blazni nasmeh **DRZNOSTI**; pogumen in **NEŽEN** ...

se sklanja obraz nad list papirja,
na katerem počiva beseda "**ONSTRAN**".

Kje so vzroki za ~~sanctum or?~~

Veš, saj je lepo na tem svetu, saj je lepo
iz mrakov pa segajo roke in
razgrinjajo, razgrinjajo tik pod stropom
tančico smrti.

Obstopiti, nagniti se čezme, čudno živeti,
ne pokazati obraza, začutiti, razcefrati,
zgroziti, smejati, neizvršiti ... **OSTATI**.

Podarili so mi belega zajčka,
bonton in vonj tulipanov.

Clovek, 4.d

INTERMEZZO

Posadila bi te med nežnobodeče vrtnice,
da se ne bi mogel premakniti in mi uiti.
Pustila bi, da bi divjje rasle,
se vžrle v tvoje meso.
Da bi tvoja kri vzcvetela z njimi,
žametna bolečina,
da bi tvoja koža pila sonce,
da bi sonce pilo tebe;
da bi pogнал korenine in ostal.

Kontrast

Sredi zamazanega
dvorišča je stala cipa
v rdečem.

Otroci so kričali: "Ubijte
jo, ubijte jo,
to mačko,
ki nam je ukradla
meso."

Cipa je stala z izbuljenimi
očmi v rdečem,
sredi posvinjanega dvorišča.
Otroci so ubili mačko.

Marjetica, 3.d

Še veš, bila je pomlad ... Šla sva mimo obale in opazovala igro sonca ter peska, štela zrna soli v kaplji vode, lovila sanje, ki so se utapljale v belem pesku. Nisma se ozirala nazaj, da bi videla noč agonije gnitja, nisva jokala ... Nisva opazila, da so se ceste zožile v eno, da je izginila voda. Videla sva le obraze, ki so se spreminjali v ure in se nama hladno režali v obraz. Secirali so najini telesi, se kakor črvi zarivali v naju, da bi se lahko postavili na častno mesto rablja Tok me je odnesel in ostal si sam na bregu razbitih sanj. Klical si me, mi obljubljal nebesa in grozil s peklom. ... Od mene so ostale le še bele kosti, vse drugo je izginilo v nič. Zaznamovali so me! A ti me nisi obsodil. Pobral si moje bele kosti in šel z njimi na vsa križpotja in na slehernem si pustil del mene. Zdaj vem, da nisi pozabil, da je bila pomlad.

Pride dan, ko bi najraje odšla na konec sveta in se vrgla v prepad. - Vse bi dala za zadnji trenutek strasti in hrepenenja. - In ko bi se spreminjala v nič, bi bila prazno srečna. Pride dan, ko bi si želela prerezati žile in se opajati v mlaki rdečila. V drobnih kapljah bi izpila zadnji smisel nič.

Pride dan, ko je vsega konec. Ogenj dogori, ostane samo še malo pepela, ki tava okoli in govori in se ziblje.

Nikar me ne tiščite tukaj, jaz nimam ničesar več. Niti prekletstva, niti tolažbe. Hočem stran!

Prisluhnila sem tišini vetra in v meni je zrasla podoba. Objela sem jo in jo poslala tebi. Vedela sem, da je edina, ki ne laže, sama, sama, ..., zaupa vate.

In vrnila se je k meni, še lepša, še resničnejše sanjska. In zaklenila sem jo vase, da ne bi pozabila vseh mojih sanj, vsega, kar sem želela.

V molku noči se je med nama rodila podoba. Ničesar več nisva potrebovala, še najmanj pa "bolnih" besed. Bala sva se zanjo. Sklenila sva roke in jo pestovala in upala, upala, ... da ne pride dan.

V trenutku obupa si se oprijel besede in rušil, rušil,

Med nama ni ničesar več; niti vetra niti tišine. Opoj spomina je prikrit in hrup me tlači k zemlji.

Vendar mi ni žal! Ne za upanje, ne za rojstvo. Le ob pogledu na sklenjene dlani se spomnim, kako mrzla je pomlad.

18

OTROCI SE IGRAJO

Misel nanjo,
bolečina stiska srce.
Ne! Ne smem pomisliti,
niti pomisliti, da me ne ljubi več.

Ubil ga bom.
Njega, ki ji meša glavo,
ali pa bom sebe ubil.
Da, tako bo še najboljše.
Ubil se bom.

Mogoče ji bo žal,
morda ji bo ries žal,
da me je smrtno ranila.
Morda bo celo solzo potočila.
Morda; če bi vedel, se ne bi ubil - morda. -

Francek 3.d

Kako lepa je krava v
roza pižami ko z
izbuljenimi očmi
gleda v tvoje oči
in ti bi najraje
izbruhal vse
mleko kar
si ga kdaj popil.

Krave v roza so zares ogabne.

3i

SE

Marjetica 3.d

SKRITO

Curek vode curek solz curek krvi
in vse je isto
Le obraz je brez nasmeha
in živeti
Le za prazen pogled v obraz niča.

Pozabljam njo ki me noče poznati
ki igra nezmotljivo
ki igra sebi in nam
svoje prazne drame
in razkazuje svoje oble misli.

Imajo izgubljene strasti kakšen smisel
prideš in dobiš
hočeš in spet izgubiš
vse je le kopija umazanih sanj
kot tvoj prazen pogled na obrazu niča.

JUTRI

Jutri poiščem cilj tisočletnih tavanj
in zagrebem plevel svoje naive.

Obožujem rdeče jabolko
kot balerina svoj klavir
ki se igra sam s seboj
in trenira visoke tone.

Neskončnost je blizu
in deževno jutro mi še šteje korake
in znoj mi krepí utrujene atome duše.
Zbrisal bi se s seznama rojenih.

Zvonko Kompara 4.d

VSE MI LAHKO STORIŠ, SAMO NA MOJE MODRE SEMIŠ ČEVLJE MI NE STOPI!

Vse mi lahko storiš, samo na moje modre semiš čevlje mi ne stopi! (E.P.)

Pa to ni zgodba o modrih semiš čevljih. To je le zgodba o nekem sranju, ki se uradno kliče življenje.

Zgodba o meni? Mogoče. Ker je vse tu, zdaj sem še jaz tu, a jaz sem nič.

Morala sem stopiti v svoje stopinje.

Ogabno je bilo sedeti pod mrzlo neonsko lučjo. Zeblo me je. On pa je gobcal o njegovi vroči ljubezni. Pregovoril me je

Takrat sem prvič bruhala. Po njegovi novi srajci. Njej pa se je zlagal. In ta mona mu je verjela. Samo lutke verjamejo vsemu. On je ljubil lutke. Lutkico. Nikoli si nisem prerezala žil. Bojim se krvi.

Lepše je, če te objemajo zeleni oblaki. Iz njih nikoli ne neha deževati. Pozabiš vse.

Vedno sem mislila, da sem razočarana.

Potem pa mi je on rekel, da sem navadna svinja.

Naivnež.

Še vedno misli, da je najbolj čudovito živeti, se bogato poročiti, pustiti kup potomcev, ki se po tvoji smrti tepejo za dediščino in segniti pod tono marmorja.

Da opravičiš tradicijo.

Tradicije zame ni.

Samo nikoli več si ne drzni stopiti na moje modre semiš čevlje.

Milka 3.d

ŠTIRI
D JE OSEM
4 D JE DVAINTRIDESET
USRANIH (PRAVIJO)
LENIH (PRAVIJO)
NEENOTNIH (PRAVIJO)
KAO NEZAJINTERESIRANIH (PRAVIJO)
RITI
NIKOMUR NI VŠEČ
TO SMO MI
RADI BI NAS SPREMENILI
TO SMO MI
RADI BI NAS REŠILI
TO SMO MI
RADI BI NAS ---
NIHČE SE NE VPRAŠA
KAJ BI RADI MI

IRONIČEN NASMEŠEK
MI KRIVI USTNICE
"GLEJ GA, TIPA,
FRAJERJA SE DELA!"
PRAVIJO LJUDJE,
A USTNICE JIM KRIVI
ČISTO ENAK NASMEŠEK

"I GOT NO FEELINGS
FOR ANYBODY ELSE
EXCEPT FOR MYSELF
MY BEAUTIFUL SELF"
NITI NI TAKO SLABO;
BITI TO, KAR PIŠE ZGORAJ
EGOIST

Ronnie Jotten

B.Z.S. - Stalna
Rubrika

ena suicida/na

NIMAM IDEJ.

Imam majhnega slončka,
ki je jagode,
roza slončka,
ki NI zaljubljen,
srčkanega slončka
v svoji sobi.

Kupil sem mu novo pižamo
ker je hotel narediti samomor,
saj je bil že čas.

Da mi da kakšno idejo ... ker

NIMAM IDEJ ...

RELEASE II

IZ OCI STOPA OBUP,
GNILOBA MINLJIVEGA.
MINLJIVOST JE SLADKA.

HREPENENJE ...

PO HREPENENJU.

MINLJIVOST - HREPENENJE!

...

KRIK SE RAZBIJE NA MEJI SVETA,

IZ KATEREGA IZSTOPAS.

V NOV SVET.

DRUGACEN. OPOJEN.

SPET SVA (SI) BLIZU.

DOTAKNI SE ME

KDAJ?

DON'T YOU KNOW BABY,

I'M FALLING,

DON'T YOU KNOW?

I'M HESITATING, BABY,

'CAUSE I,

I'M NOT STRONG ...

ENOUGH.

NIKOGAR NI

OB MENI

LE VETER PIHA

IN

OB ZADNJEM KRIKU

JE UTIHNIL SE RADIO.

NASLEDNJA BO ODSLALA

DEPRESIJA.

KDAJ?

Josie

TOLKAČ

Zenske se zibajo
in pobirajo tvoje zobe
raztrešene tja v zimsko jutro
nizajo jih na vrvice
in spravljajo v zlate posodice
vendar so žalostne
Tista stvar je že segnila

Jutro čisto navadno
tla zmrznjeni zrezki Kje je tolkač
ne nisi pijan že dolgo ne piješ

Potem se oblaki spet strnejo.

Še zadnjo kost so našle
v naročju jo tiščijo brezzobo in umazano
sploh se ne moreš smejati
zgornji del na drugi strani travnika
objemajo vsakdanje stvari
Potem te razselijo na vse gričke na vse gorce
in vprašaš se če si bil res tak svetnik

pa ne se s...irat

Na najmanjše koščke si že razpadel
mi pa še vedno sedimo tu
in tiščimo bele obraze ob šipe
ženske se nasmihajo
Važno je da verjameš

Andreja

V PRICAKOVANJU

Vidim jo. Ne znam je opisati, vendar vem, ona je. Morda sploh ne gre proti meni. Morda gre proti tistemu mozoljastemu mulcu. Ne, takšni so preveč usrani, da bi se jim dogajale tako grozne stvari. Je že bliže. In tudi večja je. Sploh ni tako lepa, kot sem pričakoval. Mogoče malce velika, a to je le optična prevara. Moj orlovski pogled izostrim skozi debele leče očal, ki jih nosim že od tretjega leta. Da, da, to je le optična prevara.

Sedaj je že zelo blizu. Občutek imam, da tisto prej ni bila optična prevara. Velika, kar prevelika je. Pomislim, kaj bo z mano. Ona pa se še kar naprej bliža. Vedno večja je in vedno hitreje gre. Celo teči je začela. "Le kaj bo z menoj?" se že ves polulan sprašujem. Tako rosno mlad, pa že na pragu smrti. Pa še brez oporoke sem. Prijatelju sem dolžan nekaj jurjev. Kaj, če bi mu jih sedaj vrnil? Ne, ona me že ne bo izpustila iz rok, sedaj, ko me že skoraj ima.

Le še petnajst metrov naju loči. S svetlobno hitrostjo drvi proti meni. Vidim, da mi ni več izhoda. Poslovim se od vseh frendov.

10 m. Kolena se mi šibijo. Vidim njen obraz. O, Bog, zakaj mi ne prizanesiš s takimi malenkostmi. Njen obraz je kot obraz slona, ki poskuša zapolniti majhno votlinico v ritnem predelu slonice. Njene oči me pohotno gledajo, še malo in prebodle me bodo kot pošast iz filma 7. potnik.

8 m. Počasi me zajema panika. Čutim, da se bliža nekaj zelo velikega.

7 m. Mislil sem že, da je po meni. Pa ni bilo. Od strahu mi je popustila mišica zapiralka in tisto veliko je bil smrdeč iztrebek, ki mi je zapolnil hlače. Bližnja okolica je bila prepojena z vetrovi, ki so z otroško radostjo silili skozi majčeno okence v širni svet.

5 m. Ne bom zdržal. Pritiski so preveliki. Mogoče bi si lahko vzel malo odmora.

4 m. Ni časa. Pomislim na obrambo. Vendar, bila bi brez učinka. Pomislite na reakcijo slona, ki je tik pred zdajci, pa mu nekdo, bušman naprimer, spelje samico.

3 m. Vdam se v usodo.

2 m. Čakam.

1,5 m. Čakam.

1 m. Še vedno čakam.

0,5 m. Postajam nestrpen.

0,4 m. Sem že zelo nestrpen.

0,3 m. Nestrpen in radoveden.

0,2 m. Odprem desno oko. Vidim, da se mi bliža proti levi strani obraza. Najbrž me bo napadla pod kotom, razmišljam.

0,1 m. Začutim njen dih. Ne, ne, to so še vedno moji vetrovi.

0,09 m. To pa je sigurno njen dih.

0,01 m. Sem že skoraj umrl.

0,00 m prvič, 0,00 m drugič. Sploh nisem umrl. Ali pa se mi samo zdi.

Odprem oči. Nekaj čudnega okrog mene. Nekaj zelo čudnega.

Tisto čudno pa je prazen prostor. Kako sem osamljen, za trenutek pomislim. Ozrem se.

Saj to ni mogoče. Zgrešila me je. Pomislite na razpoloženje slona, ki je pravkar odrabil svojega velikančka. No, tako sem se počutil jaz. Sedaj pa si predstavljajte bušmana, ki ga nadlegujeta kar dve samici. Bušman pa naj bo tisti mozoljasti mulec.

Srečnež 1.d

I Z V I R

Glasilo Srednje gradbene in naravoslovne šole

Veno Pilon

Ajdovščina

letnik 1989/90, 2. številka

maj 1990

UREDNIŠKI ODBOR:

Milka FURLAN
Alenka IPAVEC
Valentina PLAHUTA
Primož PRAČEK
Marjan TERČELJ
Linda VOLK
Mateja CEKET
Janja IPAVEC
Jože LEMUT
Mojca FURLAN
Bogdan BATIČ
Valentina RUSTJA
Borut KIMLAR
Tanja KOBAL
Katja ŽELJAN
Katarina KRAPEŽ

ODGOVORNI UREDNIK:

Vili VRTOVEC

GLAVNI UREDNIK:

Andreja FUNA

LIKOVNA OPREMA:

Tjaša LAVREKOVIČ
Andreja FUNA

MENTOR:

Zdenka BLAŽKO

TIPKALA:

Stanka HARI

Zahvaljujemo se SGP Primorju za pomoč pri opremljanju računalniške učilnice Tekstini, ki je odstopila blago za izdelke tekstilnih konfekcionark IKI - za razumevanje pri organizaciji proizvodnega dela ter pomoč pri opremljanju delavnice za praktični pouk.

Tisk glasila je omogočila

Ljubljanska banka

**Ljubljanska banka
Komerzialna banka
Nova Gorica, d. d.**

